

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 354/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. U., t. č. vo výkone väzby, zastúpeného obchodnou spoločnosťou M., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. M. M., PhD., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 102/2012 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 8/2013 v súvislosti s rozhodovaním o zákonnosti jeho väzby a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. U. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. mája 2013 doručená sťažnosť M. U., t. č. vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného obchodnou spoločnosťou M., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. M. M.,

PhD., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 102/2012 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 8/2013 v súvislosti s rozhodovaním o zákonnosti jeho väzby.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je obvinený zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže spáchanej organizovanou skupinou podľa § 11 ods. 3 Trestného zákona k § 188 ods. 1, 2 písm. c) a 4 písm. a) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. a) a písm. i) Trestného zákona v súbehu so skutkom prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a skutkom prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1 a 2 Trestného zákona v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-319/OVK-SN-2012.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 102/2012 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Tpo 64/2012 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Sťažovateľ podal 29. januára 2013 žiadosť o prepustenie z väzby, ktorá bola Okresnej prokuratúre Košice I (ďalej len „okresná prokuratúra“) doručená 30. januára 2013, ktorú odôvodnil nečinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a z nej vyplývajúcej nezákonnosti ďalšieho trvania jeho väzby.

Okresná prokuratúra sťažovateľovi upovedomením z 5. februára 2013 doručeným mu 11. februára 2013 oznámila, že jeho žiadosti o prepustenie z väzby nevyhovela, a preto ju predložila na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie. Okresný súd uznesením sp. zn. 0 Tp 102/2012 z 19. februára 2013 (ďalej len „uznesenie z 19. februára 2013“) zamietol žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby a zároveň rozhodol, že väzba sťažovateľa nemôže byť nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. V odôvodnení uznesenia z 19. februára 2013 okresný súd uviedol, že: «... *aj napriek*

určitému „pozdržaniu“ vykonávania procesných úkonov v mesiaci december 2012 sa v predmetnej veci postupuje v súlade s požiadavkou prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí.»

V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na to, že väzba u neho začala plynúť už 20. novembra 2012 a do dňa podania jeho žiadosti o prepustenie z väzby, t. j. do 29. januára 2013 bol v jeho veci vykonaný len jeden dôkaz, a to vypracovanie znaleckého posudku Kriminalisticko-expertíznym ústavom Policajného zboru Košice, ktorý mu bol doručený prostredníctvom ním zvoleného obhajcu 10. januára 2013.

Proti uzneseniu z 19. februára 2013 (doručenému sťažovateľovi 28. februára 2013) podal sťažovateľ prostredníctvom svojho obhajcu priamo do zápisnice v zákonom ustanovenej lehote sťažnosť, ktorej písomné dôvody okresnému súdu zaslal už 21. februára 2013, t. j. ešte predtým, ako mu bolo doručené písomné vyhotovenie tohto uznesenia.

Krajský súd o sťažovateľovej sťažnosti rozhodol až uznesením sp. zn. 6 Tpo 8/2013 z 12. marca 2013, t. j. po uplynutí 3 týždňov od prijatia uznesenia okresného súdu z 19. februára 2013. Spis v predmetnej veci spolu s vypracovaným uznesením krajského súdu z 12. marca 2013 bol okresnému súdu vrátený až 26. marca 2013.

Z uvedeného vyplýva, že vypracovanie uznesenia krajského súdu z 12. marca 2013 a jeho následné doručenie okresnému súdu trvalo presne dva týždne (uznesenie krajského súdu z 12. marca 2013 bolo sťažovateľovi doručené 9. apríla 2013) a ďalšie dva týždne potreboval okresný súd na doručenie tohto uznesenia sťažovateľovi.

Podľa sťažovateľa s ohľadom na skutočnosť, že rozhodovanie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby trvalo od 30. januára 2013 (doručenie jeho žiadosti o prepustenie z väzby okresnej prokuratúre) až do 9. apríla 2013 (doručenie uznesenia krajského súdu sťažovateľovi), t. j. spolu 70 dní, možno konštatovať, že postupom okresného súdu a krajského súdu sa *„nevyhovelo požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 Dohovoru“*.

Postup okresného súdu a krajského súdu v konaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 29. januára 2013 spôsobil, že sťažovateľ nemal možnosť opätovne požiadať o prepustenie z väzby a kontrolovať zákonnosť svojej väzby v mesačnej periodicite, čím došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nálezh, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 102/2012 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 8/2013 v súvislosti s rozhodovaním o zákonnosti jeho väzby došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, uznesenie krajského súdu z 12. marca 2013 v časti týkajúcej sa sťažovateľa zruší a vec vráti na ďalšie konanie, alternatívne uznesenie krajského súdu z 12. marca 2013 zruší v časti týkajúcej sa sťažovateľa a krajskému súdu prikáže prepustiť ho na slobodu, prizná mu primerané finančné zadostučinenie v sume 4 000 € a náhradu trov konania v sume 331,13 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania pred ústavným súdom je namietané porušenie základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 102/2012 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 8/2013 v súvislosti s rozhodovaním o zákonnosti sťažovateľovej väzby. K porušeniu sťažovateľových práv malo dôjsť v dôsledku toho, že okresný súd a krajský súd nerozhodli o jeho žiadosti o prepustenie na slobodu urýchlene.

Ústavný súd už v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou (v rámci ktorej sa zaoberal požiadavkou urýchlenu rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby aj z hľadiska čl. 5 ods. 4 dohovoru) uviedol, že jednotlivé lehoty sa z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenu posudzujú podľa všetkých okolností prípadu. V zásade však požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. čl. 5 ods. 4 dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05).

Z obsahu sťažnosti vyplýva nasledujúci chronologický priebeh konania o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby:

- 29. januára 2013 – okresnej prokuratúre bola doručená žiadosť o prepustenie z väzby sťažovateľa,

- 11. februára 2013 – sťažovateľovi bolo doručené upovedomenie okresnej prokuratúry z 5. februára 2013,
- 19. februára 2013 – okresný súd uznesením zamietol sťažovateľom podanú žiadosť o jeho prepustenie, sťažovateľ podal priamo do zápisnice na okresnom súde sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu,
- 21. februára 2013 – sťažovateľ zaslal okresnému súdu doplnenie dôvodov svojej sťažnosti,
- 28. februára 2013 – sťažovateľovi bolo doručené uznesenie okresného súdu z 19. februára 2013,
- 12. marca 2013 – krajský súd uznesením zamietol sťažovateľovu sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu z 19. februára 2013,
- 26. marca 2013 – spis v predmetnej veci bol vrátený späť okresnému súdu spolu s uznesením okresného súdu z 19. februára 2013,
- 9. apríla 2013 – sťažovateľovi bolo doručené uznesenie krajského súdu z 12. marca 2013.

Sám sťažovateľ v sťažnosti namieta, že konanie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby trvalo od 30. januára 2013 do 9. apríla 2013 spolu 70 dní, z čoho vyvodil, že dĺžka rozhodovania o tejto žiadosti presiahla lehotu jedného mesiaca pripadajúcu na konanie na jednom stupni súdu zodpovedajúcu požiadavke urýchlenosti konania.

Z priebehu konania v tejto veci je zrejmé, že rozhodovanie okresnej prokuratúry o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby trvalo v tomto prípade 13 dní. Vzhľadom na skutočnosť, že okresná prokuratúra v danom prípade nevydáva rozhodnutie, ktoré by muselo byť náležite formálne odôvodnené, postup okresnej prokuratúry nemožno považovať za taký, ktorý by zodpovedal požiadavke urýchlenosti rozhodovania o zákonnosti väzby.

Ústavný súd je však v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný navrhovaným petitom, v ktorom sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, porušenie ním označených práv postupom okresnej prokuratúry nenamietal.

Zo sťažnosti je zrejmé, že doba, počas ktorej okresný súd a krajský súd vykonávali úkony súvisiace so žiadosťou sťažovateľa o prepustenie z väzby, nespadá do kategórie týždňov alebo mesiacov a zodpovedá požiadavke urýchleného rozhodovania o zákonnosti väzby.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2013